

تجزیه و تحلیل و پیش‌بینی برخی عناصر اقلیمی شهر گرگان

ناصر بای

دانشجوی دکتری اقلیم‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد نجف آباد

محمود داودی

دانشجوی دکتری اقلیم‌شناسی دانشگاه تهران

تاریخ دریافت ۱۳۸۹/۲/۲۲ تاریخ پذیرش ۱۳۸۹/۳/۲۹

چکیده

در این مقاله با استفاده از نمودارها و روشهای اقلیمی به تجزیه و تحلیل اقلیم گرگان پرداخته، سپس با توجه به روندهای دوره‌ای ۱۷ ساله برخی عناصر اقلیمی، میزان تقریبی این عناصر تا سال ۲۰۱۵ پیش‌بینی شده است. برای مطالعه تغییرات و نحوه روند آنها از مدل رگرسیون خطی طی یک دوره آماری ۵۰ ساله (۱۹۵۶-۲۰۰۵) استفاده گردید. جهت انجام کارهای آماری از نرم افزار EXCEL و SPSS همچنین برای مطالعه جهت و سرعت باد نیز با استفاده از نرم افزار WRPLOT View استفاده شد. دما، بارش، رطوبت نسبی، یخبندان، باد، Z استاندارد دما و بارش، طبقه‌بندی‌های اقلیمی از جمله مواردی هستند که در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته‌اند. از پردازش آمارهای مورد بررسی نتایج زیر به دست آمد: دمای گرگان دارای نوسان دمایی بسیار ناچیز است. بارش روند معناداری با سیر نزولی در تمام فصول را نشان می‌دهد. رطوبت نسبی روند افزایش معناداری دارد. یخبندان‌ها روند مشخصی ندارند. بادهای غربی و جنوب غربی باد غالب گرگان می‌باشد و سرعت ۱۷ تا ۱۱ نات بیشترین فراوانی را دارند. با بررسی Z استاندارد دما و بارش مشخص شد که در سال ۱۹۷۲ اقلیم گرگان تغییر کرده است. اقلیم گرگان بر اساس روش کوپن آب و هوای مدیترانه‌ای، بر اساس روش آمبرژه نیمه مرطوب معتدل تعیین شد. واژگان کلیدی: طبقه‌بندی اقلیمی، پیش‌بینی روندها، عناصر اقلیمی، اقلیم گرگان.

مقدمه

توجه به اقلیم مناطق مختلف و شناخت آن امری ضروری است. شناخت اقلیم در بررسی فعالیت‌های مختلف انسان همچون کشاورزی، محیط زیست، شهرسازی، حمل و نقل، جهانگردی ضروری‌ترین مرحله است (محمدی، ۱۳۸۵). آب و هوا را می‌توان هواشناسی دراز مدت دانست (علیجانی، کاپیانی، ۱۳۸۰). توجه به تغییرات اقلیمی در سال‌های اخیر به علت پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و خسارات مالی مربوط به رویدادهای جدی جوی اهمیت زیادی پیدا کرده‌است. در اکثر مطالعات توجه به تغییر اقلیم فقط در صدد آشکارسازی روندهای پتانسیلی یا نوسانات در متوسط طولانی مدت علائم اقلیمی است (محمدی، ۱۳۸۴). در این مقاله نیز به بررسی آمار دراز مدت اقلیم پرداخته شده‌است. با بحث گرمایش جهانی و تاثیرات آن بر روی اقلیم و به تبع آن بر زندگی مردم، باید اقلیم و بالاخص روند تغییرات و نوع این روندها مطالعه شوند تا بتوان اقلیم آینده را پیش‌بینی و بر پایه آن برنامه‌ریزی کرد. نوسانات اقلیمی دما و بارش در نواحی مختلف دنیا بررسی و تائید شده‌است اما باید به شدت آن نیز توجه شود (خسروی، ۱۳۸۲). آب و هوا کره زمین در طول قرن بیستم، بویژه در دو دهه اخیر تعادل خود را از دست داده و تمایل به افزایش دما نشان داده‌است. از طرف دیگر پیش‌بینی‌ها برای قرن ۲۱ نیز افزایش دمای جهانی ناشی از افزایش گازهای گلخانه‌ای را هشدار می‌دهد. افزایش ۲/۵ درجه سلسیوس به طور بالقوه می‌تواند منجر به تغییر چرخه آب شده و بارش بیشتر، تبخیر سریع‌تر و تغییر در آبهای جاری را باعث شده و ناهنجاری‌های هیدرولوژیک، همچون خشکسالی‌ها و سیلاب را تشدید کند (عزیزی و روشنی، ۱۳۸۷). لذا مطالعه عناصر و عوامل اقلیمی و پیش‌بینی تغییرات آنها می‌تواند به سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان در اجرای بهتر برنامه‌های مختلف کمک شایانی نماید. بنابراین شناخت اقلیم و رفتارهای آن برای برنامه‌ریزی حال و آینده امری ضروری است. از جمله تحقیقات در این مورد می‌توان به مطالعات گیل و واتارد (۱۹۹۱)، هگزل و همکاران (۱۹۹۶)، سینگ (۲۰۰۰)، گانگ و هو (۲۰۰۲)، غیور (۱۳۷۴)، علیزاده و کمالی (۱۳۸۱)، خسروی و همکاران (۱۳۸۲)، عساکره (۱۳۸۳)، جهانبخش و ترابی (۱۳۸۳)، خورشید دوست و قویدل (۱۳۸۳)، محمدی و تقوی (۱۳۸۴)، ناظم‌السادات و همکاران (۱۳۸۵) محمدی و جاوری (۱۳۸۵)، عزیزی (۱۳۸۳)، مدرس (۱۳۸۶)، عسگری (۱۳۸۶)، یاراحمدی و عزیزی (۱۳۸۶)، کاوسی و مشکانی (۱۳۸۶)، عزیزی و روشنی (۱۳۸۷) و مسعودیان (۱۳۸۸) اشاره کرد.

مواد و روش‌ها

برای انجام این پژوهش داده‌های آماری ماهانه، فصلی و سالانه ایستگاه سینوپتیکی گرگان در یک دوره آماری ۵۰ ساله (۱۹۵۶-۲۰۰۵) مورد بررسی قرار گرفت. جهت مطالعه تغییر پذیری اقلیم گرگان از مدل رگرسیون خطی استفاده شد. مجموع مجذور فاصله داده‌ها از خط رگرسیون حداقل است (مهدوی، ۱۳۸۳)، در نتیجه تغییر پذیری و روند را به خوبی نشان می‌دهد. بعد از مشخص کردن نوع و نحوه روندها، عناصر دارای روندهای معنادار تا سال ۲۰۱۵ پیش‌بینی شدند. بدین منظور روندهای خطی معنادار تا سال ۲۰۱۵ با استفاده از تابع Forecast در محیط Excel ادامه یافته‌است. برای انجام پیش‌بینی همچنین از نتایج بررسی‌های دوره‌ای نیز استفاده شد. بدین منظور کل دوره را به ۳ دوره ۱۷ ساله تقسیم کردیم. دوره اول از سال ۱۹۵۶ تا ۱۹۷۲، دوره دوم از سال ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۹ و دوره سوم از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۵ می‌باشد. برای مطالعه باد و تحلیل‌های مربوط به آن نیز از نرم‌افزار WRPLOT View استفاده شده‌است. در کارهای آماری از مشخص کننده‌های پراکندگی (انحراف معیار و ضریب تغییرات) استفاده شده‌است. انحراف معیار جهت مقایسه پراکندگی دو صفت متغیر که واحدهای مختلفی دارند، کاربرد ندارد. بدین جهت از ضریب تغییرات (CV) استفاده شد که از صفت متغیر تبعیت نمی‌کند و به صورت کمیت مجرد یا مطلق بیان می‌گردد. ضریب تغییرات از تقسیم انحراف معیار بر میانگین محاسبه می‌گردد و به درصد بیان می‌شود (منصورفر، ۱۳۸۵).

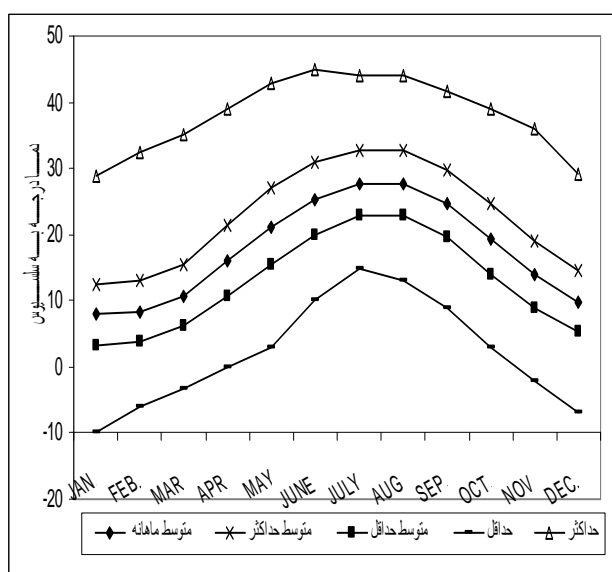
یافته‌های تحقیق: دما و تغییرات درجه حرارت

تغییرات سالانه درجه حرارت در مقایسه با تغییرات بارندگی به مراتب از نظم کمتری برخوردار است. اما ممکن است تغییرات عمده سالانه در مناطق مختلف تاثیر به سزایی داشته باشد. بدین گونه باعث ایجاد دو یا چند فصل زراعی شود. شرایط حرارت بیانگر مقدار انرژی موجود در محیط جهت تبدیل شدن عناصر معدنی و رطوبت به بافت گیاهی است (آرخی، ۱۳۸۴). حداقل دمای رخ داده در ایستگاه گرگان ۱۰ درجه سلسیوس (در ژانویه) و حداکثر آن ۴۵ درجه سلسیوس (در ژوئیه) رخ داده‌است که نوسان دمایی مطلق سالانه این ایستگاه ۵۵ درجه سلسیوس می‌باشد (جدول ۱). متوسط حداقل دمای سالانه ۳/۴ درجه سلسیوس (در ژانویه) و حداکثر آن ۳۲/۷ درجه سلسیوس (در آگوست) بوده‌است که نوسان متوسط دمای سالانه ۲۹/۳ درجه سلسیوس می‌باشد. گرمترین فصل سال تابستان و سردترین فصل سال زمستان می‌باشد از نظر ماهیانه نیز گرمترین ماه سال ژوئیه و سردترین ماه سال ژانویه می‌باشد.

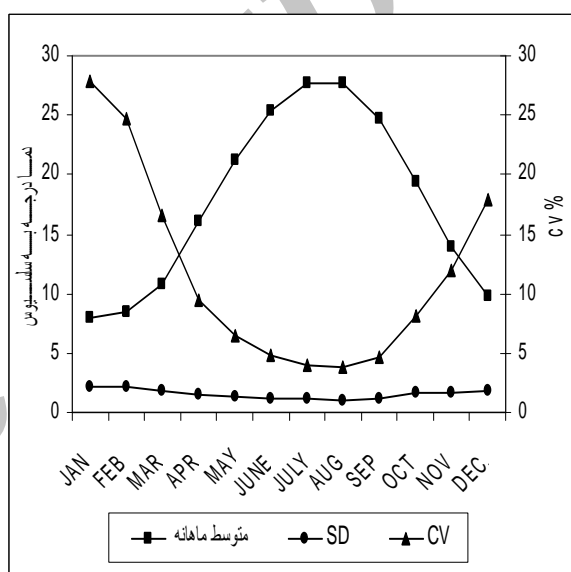
جدول شماره ۱: تفاضل دمای حداقل - حداکثر مطلق فصلی ایستگاه گرگان

فصول	زمستان	بهار	تابستان	پاییز
دمای مطلق	۳۸/۵	۳۸	۳۰/۸	۳۶/۷

با بررسیهای آماری مشخص گردید که فصل تابستان دارای ضریب تغییرات کمتری است و به ترتیب پاییز، بهار و زمستان در رتبه‌های بعدی قرار دارند و مشاهده شد یک رابطه معکوس بین دما و ضریب تغییرات وجود دارد.

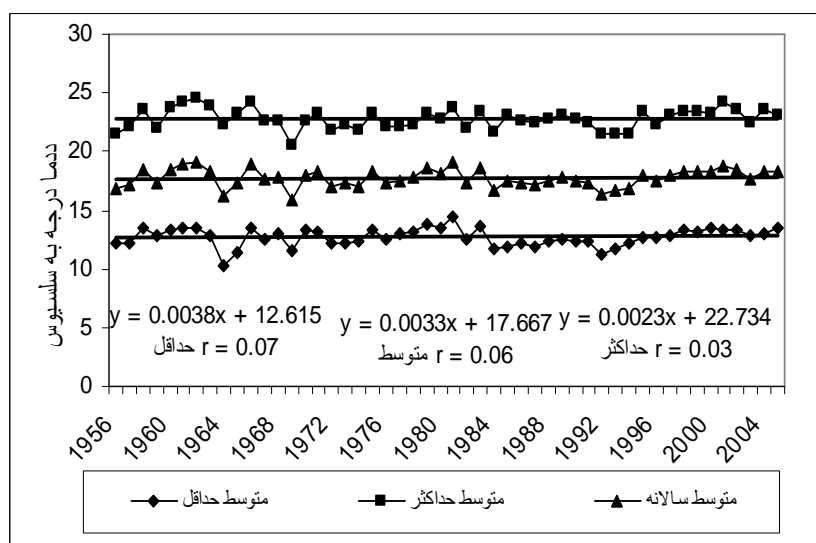

نمودار شماره ۱: رژیم آماری دمای ایستگاه گرگان

نمودار شماره ۲: رژیم دما ایستگاه گرگان

دمای متوسط سالانه و متوسط حداقل و حداکثر سالانه دارای روند تغییر معناداری نمی‌باشد. با بررسی فصلی روند دمای متوسط ایستگاه گرگان می‌توان دریافت که، تنها روند دمای پاییز ثابت است و تابستان دارای روند ناچیز افزایشی بوده و زمستان و بهار روند نامنظم دما را دارند.

نمودار شماره ۳: دمای متوسط، حداقل و حداکثر سالانه ایستگاه

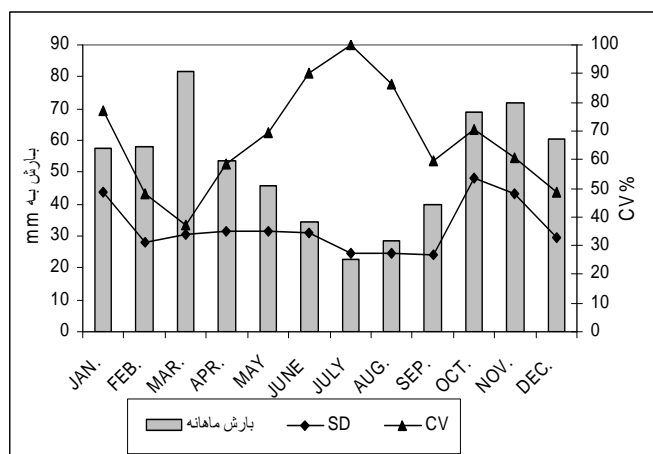
جدول شماره ۲: دما (به درجه سلسیوس) میانگین کل و دوره‌های ۱۷ ساله ایستگاه گرگان

فصول دوره‌های زمانی	زمستان	بهار	تابستان	پاییز	میانگین
دوره اول (۱۹۵۶-۱۹۷۲)	۹/۲	۲۰/۸	۲۶/۵	۱۴/۳	۱۷/۷۴
دوره دوم (۱۹۷۳-۱۹۸۹)	۸/۷	۲۱	۲۶/۶	۱۴/۳	۱۷/۷۱
دوره سوم (۱۹۹۰-۲۰۰۵)	۹	۲۰/۷	۲۶/۹	۱۴/۳	۱۷/۷۸
میانگین کل دوره	۹	۲۰/۹	۲۶/۷	۱۴/۳	۱۷/۷۵

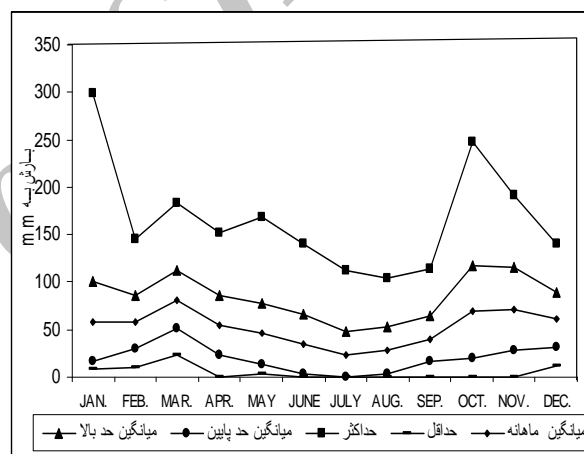
بارش و تغییرات زمانی و مکانی آن

تغییرات زمانی و مکانی بارش از ویژگی‌های اصلی اقلیم ایران است (بابائی و همکاران، ۱۳۸۲). پدیده بارندگی به دلیل تغییرپذیری بسیار زیاد خود در زمان و مکان به عنوان متغیرترین عامل جو شناسایی شده است. میانگین بارندگی سالانه ایستگاه گرگان طی دوره آماری ۱۹۵۶-۲۰۰۵، ۶۲۲ میلیمتر بوده که پاییز با ۲۰۰/۵ میلیمتر بیشترین بارش فصلی را به خود اختصاص داده‌است، بعد از آن زمستان با ۱۹۶/۲، بهار

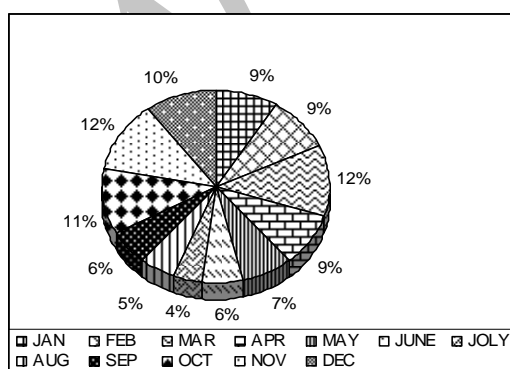
با ۱۳۳/۴ و تابستان با ۹۰/۶ میلیمتر در رتبه‌های بعدی قرار دارند جدول (۴). در نمودار رژیم آماری بارش نیز می‌توان به یک رابطه معکوس بین بارش و ضریب تغییرات پی‌برد به طوری که تابستان بیشترین و پاییز کمترین ضریب تغییرات را دارد نمودار (۴ و ۵). پس می‌توان نتیجه گرفت که از نظر دمایی تابستان ولی از لحاظ بارش پاییز مطمئن‌ترین فصل گرگان می‌باشند. مارس و نوامبر با ۱۲٪ بیشترین سهم از بارش سالیانه را به خود اختصاص داده‌است و ماه جولای کمترین بارش ماهیانه را دارد نمودار (۶ و ۷). گرگان بیشترین بارش خود را پاییز و زمستان (مارس و نوامبر) دریافت می‌کند که در این زمان بادهای غربی به دلیل عرض جغرافیایی بالا، در منطقه مستقرند و عوامل صعود هوا را به همراه خود می‌آورند (علیجانی، ۱۳۸۱).

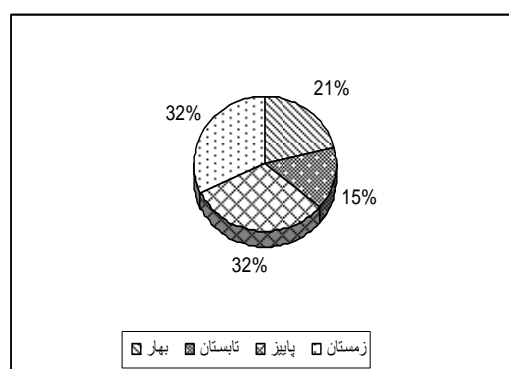
نمودار شماره ۵: رژیم آماری بارش

نمودار شماره ۴: رژیم بارش

نمودار شماره ۷: درصد فصلی بارش ایستگاه گرگان

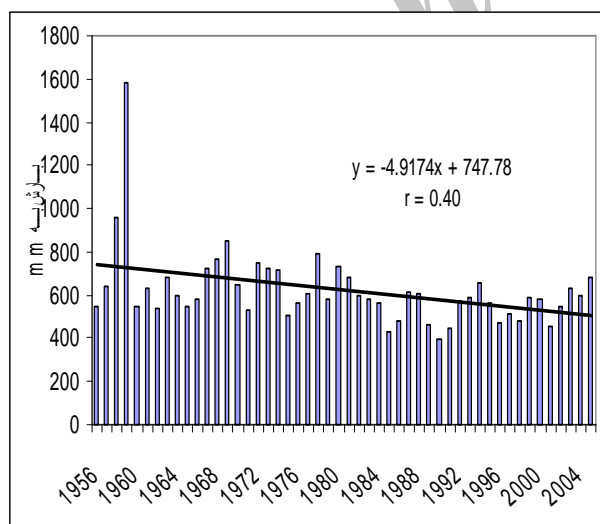

نمودار شماره ۶: درصد ماهیانه بارش ایستگاه گرگان

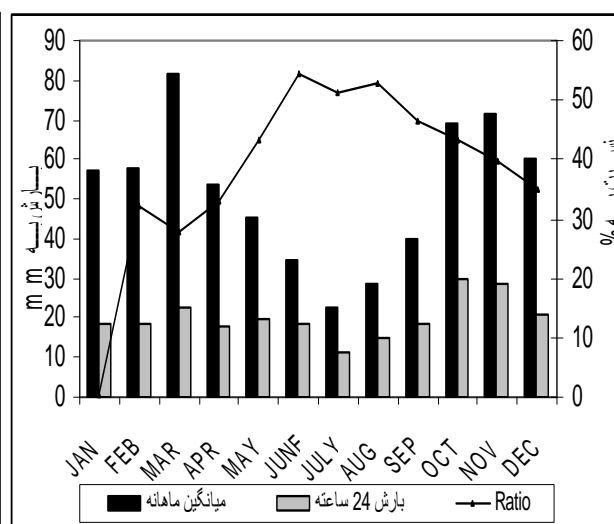
با استفاده از نمودار نسبت بارش ماهانه به بارش حداکثر روزانه ما به سهم بارش ۲۴ ساعته از بارش کل پی خواهیم برد. این سهم هر قدر کمتر باشد نشان دهنده اقلیم متعادل تر و هر قدر بیشتر باشد نشانه اقلیم نامتعادل تری است و خشک بودن اقلیم را نشان می دهد. معمولاً در ایران چون تابستان خشک و زمستان مرطوبی داریم، این نسبت در تابستان زیاد و در زمستان کم است نمودار (۸). در نمودار و جدول دوره ای کاهش نسبت بارش ۲۴ ساعته در فصول تابستان، پاییز و زمستان قابل توجه است. فصل بهار نیز روند منظمی را نشان نمی دهد.

جدول شماره ۳: نسبت بارش ۲۴ ساعته به بارش کل ایستگاه گرگان

دوره های زمانی	فصول	زمستان	بهار	تابستان	پاییز
دوره اول (۱۹۷۲-۱۹۵۶)		۳۲/۵	۵۲/۲	۵۴/۵	۴۲/۱
دوره دوم (۱۹۷۳-۱۹۸۹)		۳۲/۴	۳۵/۵	۴۸/۸	۳۸
دوره سوم (۱۹۹۰-۲۰۰۵)		۲۷/۲	۴۲/۵	۴۶/۹	۳۷/۲
میانگین کل دوره		۳۰/۷	۴۳/۴	۵۰/۱	۳۹/۴

نمودار شماره ۹: بارش سالانه ایستگاه گرگان - ماهانه

نمودار شماره ۸: نسبت بارش ۲۴ ساعته - ماهانه

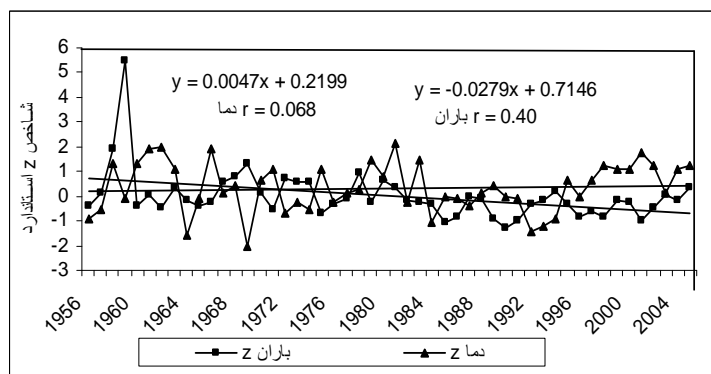
بارندگی متوسط سالانه دارای روند کاهشی معنادار در سطح ۰/۰۰۱ می باشند بالا بودن مقدار این کاهش بدین معناست و می توان با تکیه بر آن پیش بینی ارائه نمود که در صورت حفظ روند میانگین سالانه سایر عوامل اقلیمی در سال ۲۰۱۵ بارندگی شهر گرگان به ۵۹۳/۴ میلی متر خواهد رسید نمودار شماره (۹) و جدول شماره (۴).

جدول شماره ۴: بارش (به میلیمتر) فصلی و کل و دوره های ۱۶ ساله ایستگاه گرگان

فصول دوره های زمانی	زمستان	بهار	تابستان	پاییز	مجموع
دوره اول (۱۹۵۶-۱۹۷۲)	۲۲۶/۹	۱۶۴/۰۷	۹۴/۱	۲۲۷/۸	۷۱۳
دوره دوم (۱۹۷۳-۱۹۸۹)	۱۹۲/۸	۱۱۳/۶	۹۹/۱	۱۹۶/۷	۶۰۲/۴
دوره سوم (۱۹۹۰-۲۰۰۵)	۱۶۸/۹	۱۲۲/۶	۷۸/۵	۱۷۷	۵۴۷/۳
میانگین	۱۹۶/۲	۱۳۳/۴	۹۰/۶	۲۰۰/۵	۶۲۲

نمودار مقادیر Z- استاندارد

چون عناصر آب و هوایی دارای مقیاس های متفاوت هستند، در هنگام مقایسه این عناصر باید آنها را بی مقیاس کرد. برای این کار آنها را به Z استاندارد تبدیل می کنیم. با محاسبه Z استاندارد بارش و دما و رسم منحنی آنها می توان به نوع روند آنها پی برد. سپس با رسم روند خطی می توان سالی را که دو روند خطی دما و بارش یکدیگر را قطع می کنند به عنوان سال تغییر اقلیم در نظر گرفت (خوش اخلاق، ۱۳۸۶). همانطور که دیده می شود در سال ۱۹۷۲ به دلیل کاهش میزان بارندگی در گرگان تغییر اقلیم داریم بدین صورت در سال ۱۹۷۲ اقلیم گرگان از نیمه مرطوب معتدل به نیمه خشک معتدل تغییر کرده است نمودار (۱۰) طبق تحقیقات ناظم السادات و همکاران (۱۳۸۵) سال ۱۹۷۵ میلادی محتمل ترین سال تغییر اقلیم در ایران است که احتمالاً نتیجه تغییر در سری زمانی شاخص نوسانات جنوبی (SOI) می باشد.

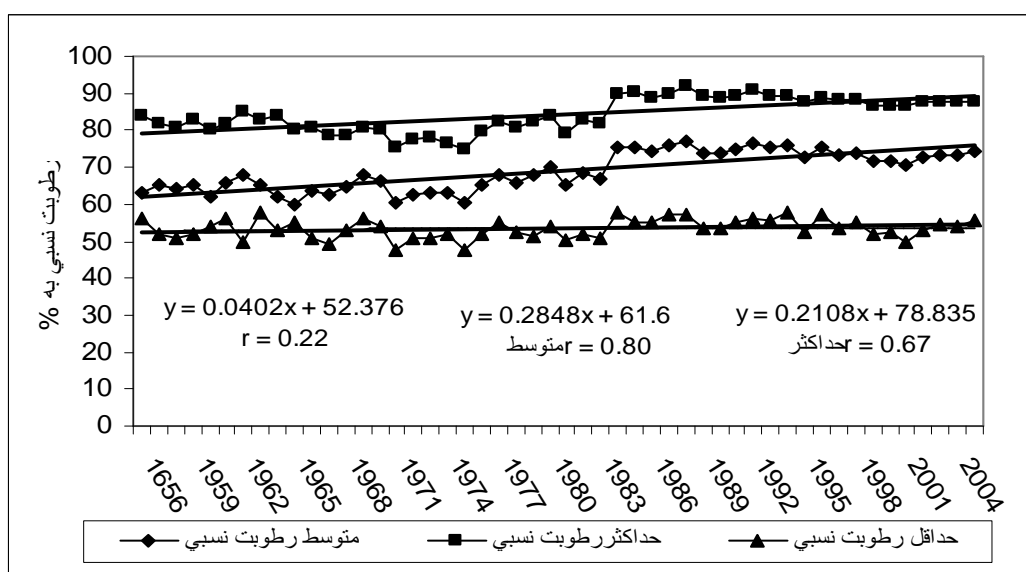
نمودار شماره ۱۰: Z استاندارد دما و بارش میانگین ایستگاه گرگان

رطوبت نسبی

رطوبت نسبی عبارت است از مقدار بخار آب موجود در هوا به مقدار بخار آبی که اگر در همان درجه حرارت می‌داشت به صورت اشباع می‌بود. این نسبت به صورت درصد بیان می‌شود. رطوبت نسبی با تغییر درجه حرارت رابطه معکوس دارد (آرخی، ۱۳۸۴). فصل زمستان دارای رطوبت نسبی بالایی نسبت به سایر فصول است (۷۲/۵٪)، پاییز با ۷۱/۳٪، بهار با ۶۶/۲٪ و تابستان با ۶۵/۸٪ در رتبه های بعدی قرار دارند. می‌توان دلیل افزایش رطوبت نسبی فصل زمستان و پاییز را در برودت آنها و ورود بادهای غربی دانست (علیچانی، ۱۳۸۱). روندهای سالانه، حداقل و حداکثر رطوبت نسبی گرگان روند افزایشی معناداری نشان می‌دهد. درکل می‌توان روند افزایشی رطوبت نسبی در تمام فصول را مشاهده کرد نمودار شماره (۱۰) و جدول شماره (۵). با توجه به روندها و بررسی‌های دوره‌ای میانگین رطوبت نسبی و روند افزایشی معنادار در سطح ۰/۰۰۱ می‌توان پیش‌بینی نمود که رطوبت نسبی سالانه در سال ۲۰۱۵ به ۸۱/۴ درصد خواهد رسید.

جدول شماره ۵: میانگین رطوبت نسبی دوره‌ای و کل ایستگاه گرگان

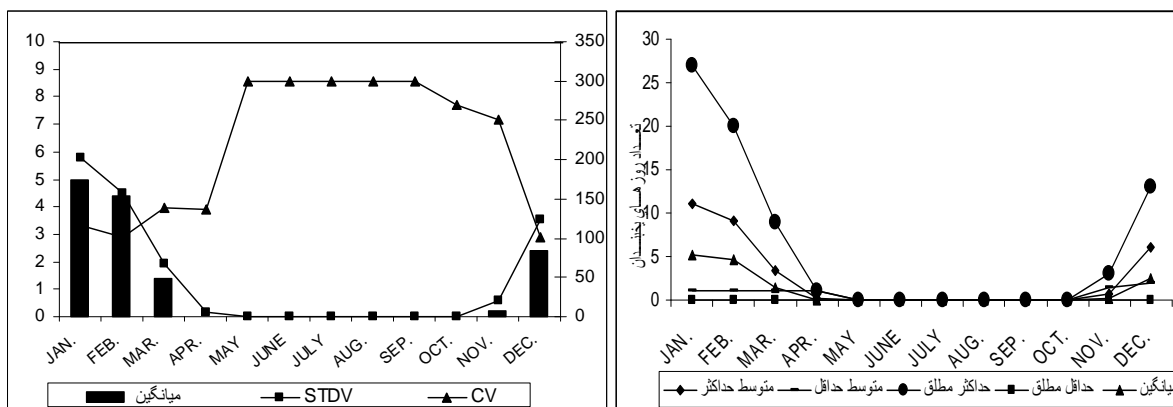
فصول دوره‌های زمانی	زمستان	بهار	تابستان	پاییز	میانگین
دوره اول (۱۹۵۶-۱۹۷۲)	۶۸/۷	۶۰/۷	۵۹/۵	۶۷/۵	۶۴/۱
دوره دوم (۱۹۷۳-۱۹۸۹)	۷۱/۹	۶۷	۶۷/۳	۷۰/۳	۶۹/۱
دوره سوم (۱۹۹۰-۲۰۰۵)	۷۶/۹	۷۰/۹	۷۰/۷	۷۶/۱	۷۳/۶
میانگین کل دوره	۷۲/۵	۶۶/۲	۶۵/۸	۷۱/۳	۶۹

نمودار شماره ۱۰: نمودار سالیانه رطوبت نسبی متوسط، حداقل و حداکثر گرگان

رژیم یخبندان

از نظر هواشناسی و آب و هواشناسی برودت هوا را سرما می نامند و یخبندان حالتی است که دمای هوا به پایین تر از صفر درجه سلسیوس برسد. از نظر فیزیکی علت اصلی حدوث یخبندان، اختلاف دمای اجسام و موجودات یا گیاهان از یک طرف و هوای اطراف آنها از طرف دیگر می باشد. از نظر ماهانه ماه ژانویه ۲۷ با روز بیشترین تعداد روزهای یخبندان را دارند. از ماه مارس تا نوامبر یخبندانی در ایستگاه گرگان مشاهده نمی شود (۷ ماه سال عاری از یخبندان است البته آوریل نیز ۱ روز یخبندان دارد که قابل اغماض است) نمودار (۱۱ و ۱۲). از بررسی های دوره ای ۱۷ ساله می توان دریافت که تعداد روزهای یخبندان زمستان در حال افزایش می باشد، در حالی که در پاییز روند افزایشی منظمی ندارد در بهار و تابستان هم روزهای با دمای زیر صفر درجه گزارش نشده است.

نمودار شماره ۱۱: رژیم آماری تعداد روزهای یخبندان گرگان / نمودار شماره ۱۲: رژیم تعداد روزهای یخبندان

جدول شماره ۶: تعداد روزهای یخبندان ایستگاه گرگان

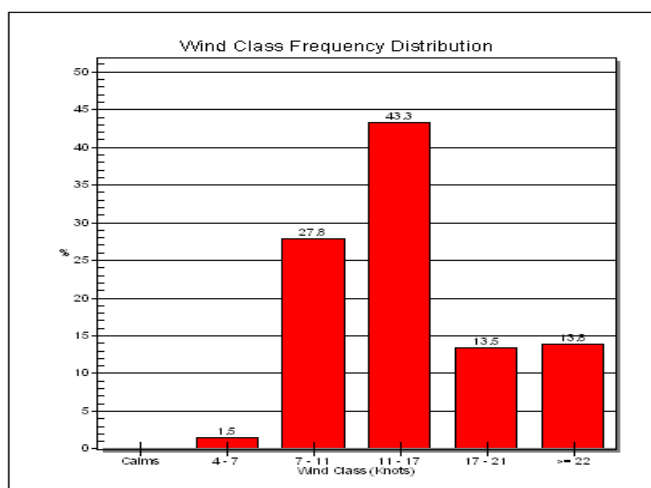
فصول دوره‌های زمانی	زمستان	بهار	تابستان	پاییز	مجموع
دوره اول (۱۹۵۶-۱۹۷۲)	۱۸۱	۰	۰	۵۱	۲۳۲
دوره دوم (۱۹۷۳-۱۹۸۹)	۲۱۲	۱	۰	۳۰	۲۴۳
دوره سوم (۱۹۹۰-۲۰۰۵)	۱۶۸	۰	۰	۴۹	۲۱۷
میانگین کل دوره	۱۸۷	۰/۳۳	۰	۴۳/۳	۲۳۰/۶

سرعت و جهت وزش باد

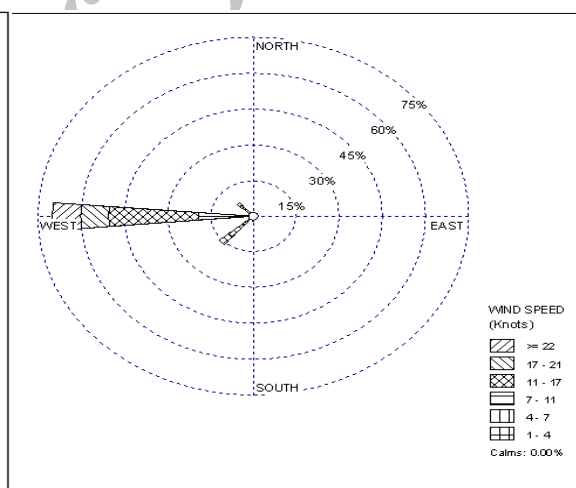
باد پدیده‌ای است پویا که از حرکت و جابه‌جایی هوا نشات می‌گیرد و معلول سلسله فرآیندهایی است که به تبع تابش نور خورشید پدید می‌آیند. باد دو مولفه سرعت و جهت دارد. اطلاعات مربوط به سمت و سرعت باد می‌تواند در کاهش خسارات ناشی از وزش بادهای شدید به محصولات، استفاده از امکانات طبیعی هر منطقه جهت استفاده از نیروی باد، همچنین در محاسبات نیاز آبی گیاهان کاربرد داشته‌باشد (کرمی، ۱۳۸۵). با بررسی سرعت و سمت باد می‌توان گفت که بادهای با جهت غربی باد غالب گرگان می‌باشد. بعد از آن باد جنوب غربی بیشترین فراوانی را دارند (جدول ۷ و نمودار ۱۳). با محاسبه درصد فراوانی وقوع سرعت بادهای می‌توان به نتایج زیر دست‌یافت. بیشترین بادهای گرگان با سرعت ۱۷-۱۱ نات می‌وزند. بعد از آن نیز بادهای با سرعت ۱۱-۷ نات در ساعت بیشترین فراوانی را دارند (نمودار ۱۴) سرعت متوسط باد ۱۵/۳۹ نات در ساعت می‌باشد.

جدول شماره ۷: مشخصات بادها بر اساس جهت و سرعت بر حسب درصد

جهت \ سرعت	۱-۴	۴-۷	۷-۱۱	۱۱-۱۷	۱۷-۲۱	≥ 22	مجموع
شمالی	۰	۱	۳	۳	۲	۱	۱۰
شمال شرقی	۰	۱	۴	۰	۰	۱	۶
شرقی	۰	۰	۲	۳	۰	۰	۵
جنوب شرقی	۰	۰	۴	۱	۰	۰	۵
جنوبی	۰	۰	۳	۷	۴	۰	۱۴
شمال غربی	۰	۲	۳۱	۳۷	۱۳	۱۲	۹۵
غربی	۰	۳	۱۱۳	۱۸۶	۵۸	۵۹	۴۱۹
جنوب غربی	۰	۲	۷	۲۳	۴	۱۰	۴۶
مجموع	۰	۹	۱۶۷	۲۶۰	۸۱	۸۳	۶۰۰

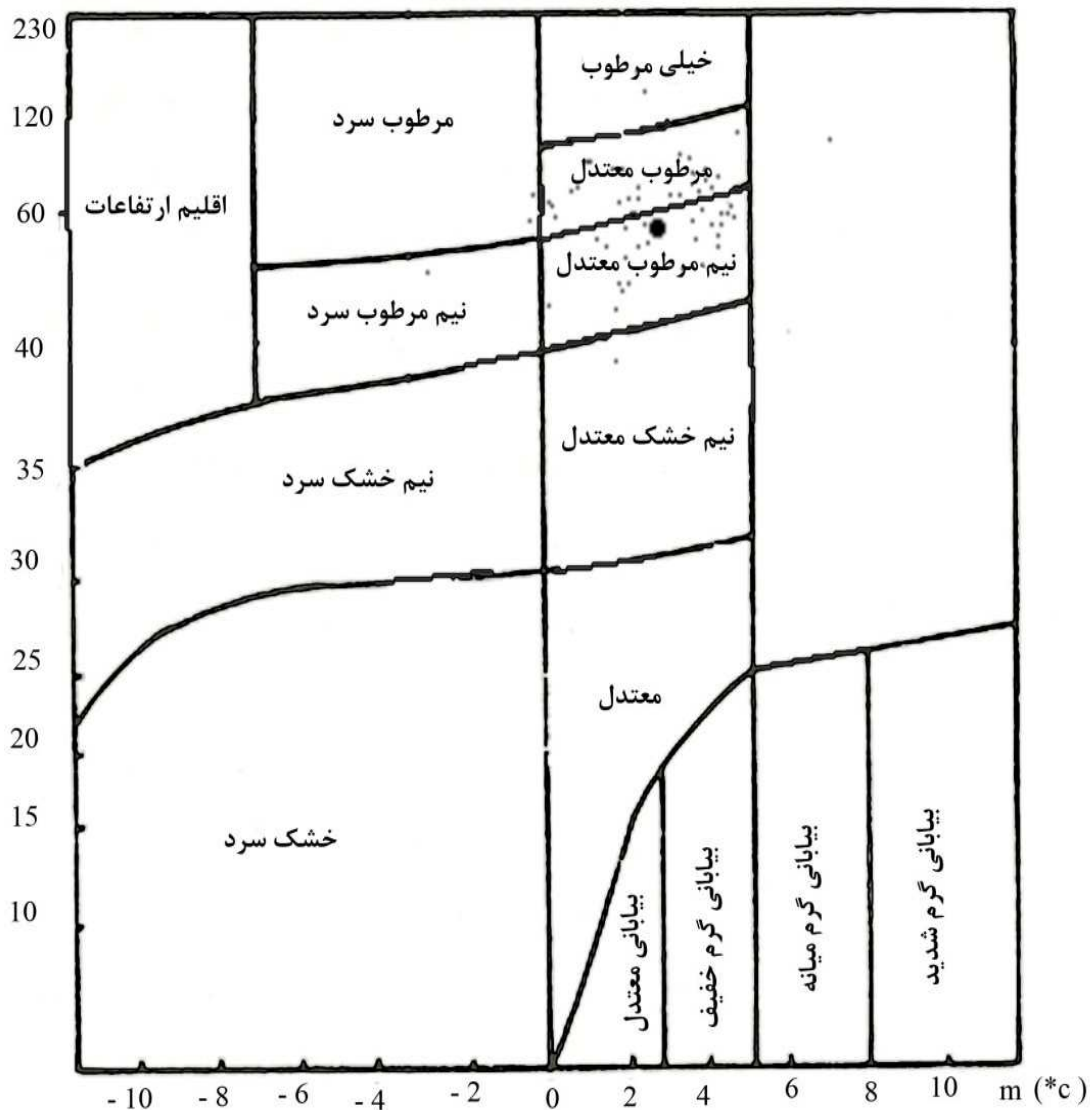
نمودار ۱۴: نمودار فراوانی سرعت بادها

نمودار شماره ۱۳: گلباد ایستگاه گرگان

طبقه‌بندی اقلیمی شهر و منطقه گرگان

طبقه‌بندی اقلیمی توصیفی از وضعیت آب و هوای یک منطقه می‌باشد. طبقه‌بندی اقلیمی در برخی روشها توسط فرمول و در بعضی موارد دیگر با نمودار صورت می‌گیرد (علیزاده و همکاران، ۱۳۸۳). در روش کوپن گرگان دارای اقلیم مدیترانه‌ای بوده‌است و در روش آمبرژه اقلیم گرگان نیمه مرطوب معتدل تعیین شده است. اقلیم گرگان در حالت سالانه، ۲۲ سال نیمه مرطوب معتدل، ۱۷ سال مرطوب معتدل، ۴ سال نیمه مرطوب سرد، ۲ سال مرطوب سرد، ۲ سال خیلی مرطوب ۱ سال نیمه خشک معتدل ۲ سال بیابانی گرم و میانه بوده‌است.

نمودار شماره ۱۵: اقلیم نمای آبرژه ایستگاه گرگان

طبقه بندی کوپن

طبق طبقه بندی کوپن اقلیم گرگان Csa (آب و هوای مدیترانه ای) می باشد. از خصوصیات این اقلیم استقرار پرفشار جنب حاره در تابستان و خشکی این فصل است. در این فصل توده هوای CT بر منطقه حاکم است ولی در زمستان پرفشار جنب حاره عقب نشینی کرده و بادهای غربی بر منطقه حاکم شده و بارشهای زمستانه را ایجاد می کنند. در این فصل توده هواهای MP و CP وارد منطقه می شوند (محمدی، ۱۳۸۵).

جدول شماره ۸: مشخصات برخی عناصر اقلیمی گرگان

فصول عناصر اقلیمی	زمستان	بهار	تابستان	پاییز	میانگین (مجموع)	سال ۲۰۱۵
بارش	۱۹۶/۲	۱۳۳/۴	۹۰/۶	۲۰۰/۵	۶۲۲	
دما	۹	۲۰/۹	۲۶/۷	۱۴/۳	۱۷/۷	*
رطوبت نسبی	۷۲/۵	۶۶/۲	۶۵/۸	۷۱/۳	۶۹	
تعداد روزهای یخبندان	۱۸۷	۰/۳۳	۰	۴۳/۳	۲۳۰/۶	*

*دارای روند معنادار نبوده‌اند. بنابراین پیش‌بینی انجام نشده است

نتیجه‌گیری

دمای گرگان دارای روند با ثبات معناداری است و نوسان دمایی آن بسیار ناچیز است. بارش روند معناداری را با سیر نزولی نشان می‌دهد با بررسی روند بارش‌ها مشاهده می‌شود که بارش در تمام فصول رو به کاهش است. رطوبت نسبی روند افزایشی معناداری دارد که انتظار می‌رود در سال ۲۰۱۵ به ۷۹/۸ درصد افزایش یابد. بین ماه‌های مارس تا نوامبر یخبندان مشاهده نمی‌شود. در مجموع نتیجه‌گیری شد که تغییر اقلیم جهانی در این منطقه بر دما اثر محسوسی نداشته ولی موجب کاهش بارندگی گردیده‌است. باد غالب گرگان غربی است و بادهای با سرعت ۱۷-۱۱ نات فراوانی وقوع بیشتری را دارند. اگر مجموع سرعت و جهت باد را در نظر بگیریم باد غربی با سرعت ۱۵/۳۶ نات باد غالب خواهد بود. اقلیم گرگان بر اساس روش آمبرژه نیمه مرطوب معتدل و بر اساس روش کوپن آب و هوای مدیترانه‌ای، تعیین شده‌است. از خصوصیات این اقلیم استقرار پرفشار جنب حاره در تابستان و خشکی این فصل است. در این فصل توده هوای CT بر منطقه حاکم است ولی در زمستان پرفشار جنب حاره عقب نشینی کرده و بادهای غربی بر منطقه حاکم شده و بارشهای زمستانه را ایجاد می‌کنند. در این فصل توده هوای MP و CP وارد منطقه می‌شوند.

منابع

- ۱- آرخی، عبدالجلیل، ۱۳۸۴، امکان سنجی اقلیمی کشت کلزا در استان گلستان، پایانامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا.
- ۲- بابائی فینی، ام السلمه و منوچهر فرج زاده، ۱۳۸۲، شاخص های مکانی بارش و تغییرات آن در ایران، سومین کنفرانس منطقه ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم (دانشگاه اصفهان).
- ۳- جزوه درس نقشه ها و نمودارهای اقلیمی دوره کارشناسی ارشد، ۱۳۸۶، دکتر خوش اخلاق، دانشگاه تهران.
- ۴- جهانبخش، سعید و سیما ترابی، ۱۳۸۳، بررسی و پیش بینی دما و بارش در ایران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، مشهد، شماره ۷۴.
- ۵- خسروی، محمود، جاودانی خلیفه، ناصر، محمد نیا قرائی، سهراب، ۱۳۸۲، بررسی انطباق سری های زمانی دمای مشهد با تغییرات و نوسانات دمای کره زمین، سومین کنفرانس منطقه ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم (دانشگاه اصفهان).
- ۶- خورشید دوست، علی محمد و یوسف قویدل رحیمی، ۱۳۸۳، مطالعه نوسانات بارش و پیش بینی و تعیین فصل مرطوب و خشک زمستانه استان آذربایجان شرقی، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۷۲.
- ۷- عزیزی، قاسم و محمود روشنی، ۱۳۸۷، مطالعه تغییر اقلیم در سواحل جنوبی دریای خزر به روش من - کندال پژوهشهای جغرافیایی، شماره ۶۴.
- ۸- عزیزی، قاسم، ۱۳۸۳، تغییر اقلیم، انتشارات قومس، تهران.
- ۹- عساکره، حسین، ۱۳۸۳، تحلیل آماری بر تغییرات میانگین سالانه دمای شهر زنجان، مجله نیوار، شماره ۵۲.
- ۱۰- عسگری، احمد، رحیم زاده، فاطمه، محمدیان، نوشین، فتاحی، ابراهیم، ۱۳۸۶، تحلیل روند نمایه های بارش های حدی در ایران، تحقیقات منابع آب، شماره ۳.
- ۱۱- علیجانی، بهلول، ۱۳۸۱، آب و هوای ایران، انتشارات پیام نور، تهران.
- ۱۲- علیجانی، بهلول و محمدرضا کویانی، ۱۳۸۰، مبانی آب و هواشناسی، انتشارات سمت، تهران.
- ۱۳- عزیزاده، امین و غلامعلی کمالی، ۱۳۸۱، اثرات تغییر اقلیم بر افزایش مصرف آب کشاورزی در دشت مشهد، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۶۵.
- ۱۴- عزیزاده، امین، ۱۳۸۲، اصول هیدرولوژی کاربردی، انتشارات دانشگاه امام رضا (ع)، مشهد.
- ۱۵- عزیزاده، امین، کمالی، غلامعلی، موسوی، فرهاد، موسوی بایگی، محمد، ۱۳۸۳، هوا و اقلیم شناسی، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.

- ۱۶- غیور، حسنعلی، ۱۳۷۴، بررسی تغییرات بارش در چند ایستگاه ایران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، مشهد، شماره ۳۹.
- ۱۷- کاوسی، امیر و محمدرضا مشکانی، ۱۳۸۶، پهنه‌بندی و تحلیل فضایی بارش اقلیمی ایران، محیط شناسی، شماره ۴۳.
- ۱۸- کرمی، مسعود، ۱۳۸۵، تعیین تقویم کشت گندم دیم در استان همدان با استفاده از داده‌های اقلیمی، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا.
- ۱۹- مدرس، رضا، ۱۳۸۶، توابع توزیع منطقه‌ای بارش ایران، پژوهش و سازندگی شماره ۷۵.
- ۲۰- مسعودیان، ابوالفضل، ۱۳۸۸، نواحی بارشی ایران، جغرافیا و توسعه، شماره ۱۳.
- ۲۱- محمدی، حسین، ۱۳۸۵، آب و هواشناسی کاربردی، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲۲- محمدی، حسین و فرحناز تقوی، ۱۳۸۴، روند شاخص‌های حدی دما و بارش در تهران، پژوهشهای جغرافیایی، شماره ۵۳.
- ۲۳- محمدی، حسین و مجید جاوری، ۱۳۸۵، تغییرات زمانی بارش در ایران محیط شناسی، شماره ۴۰.
- ۲۴- مهدوی، مسعود و مهدی طاهرخانی، ۱۳۸۳، کاربرد آمار در اقلیم شناسی، انتشارات قومس.
- ۲۵- منصورفر، کریم، ۱۳۸۵، روش‌های آماری، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲۶- ناظم السادات، سیدمحمدجعفر، سامانی، نوذر، باری، اندرو، مولایی نیکو، مصطفی، ۱۳۸۵، نیروی موثر پدیده النینو نوسانات جنوبی (ENSO) بر ایجاد تغییر اقلیم در ایران: با استفاده از تحلیل داده‌های بارش، مجله ایرانی علوم و تکنولوژی، شماره ۳۰.
- ۲۷- یاراحمدی، داریوش و قاسم عزیزی، ۱۳۸۶، تحلیل چند متغیره ارتباط میزان بارش فصلی ایران و شاخص‌های اقلیمی، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۲.
- 28- Ghil, M, and R. Vautard, 1991, Interdecadal Oscillations and the Warming Trend in Global Temperature Time Series, Science, 199, 1065-1068,.
- 29- Gong, D.Y. ;Ho C. H. 2002, The Siberian High and climate change over middle to high latitude Asia, Thor. Appl. Climatol. 72, 1-9.
- 30- Hegerl, G. C., H. v. Storch, K. Hasselmann, B. D. Santer, U. Cubasch, and P. D. Jones, 1996, Detecting Greenhouse-gas-induced Climate Change with an Optimal Fingerprint Method, Journal of Climate, 9, 2281-2306,
- 31- Singh O. P. 2000, Multivariate ENSO index and Indian monsoon rainfall: relationships onmonthly and subdivisional scales, Meteorology and Atmospheric Physics, 2001. 1-9